

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Indicivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

exequatur id, quod decreuit esse faciendum. Hi enim & si animo decreuerint carnalia relinquere, ad lachrymulam formam mollescent.

INCONTINENTIA.

Incontinentia peccatum est, quod incertit homo habens rectam intentionem, cum vincitur a passionibus luxuria, ira, aut honoris appetitu. Et inuenitur in personis, quæ non sunt multum bonæ, nec multum malæ, quæ passiones non habent plenè domatas. Et tunc mortale peccatum est, cum permittit se aliquis vinci a passione: ita quod in aliquod mortale consentit, alias veniale, conformiter. Caietan. ibi, in summa: de qua & Thom. secundum secundam. q. 156. Et hæc maxime dominatur cholericis & melancholicis secundum Thomam ubi supra. a. 1. post philosophum in 7. lib. Ethicorum. & ratio S. Thom. ibi assertur.

INDICIVM.

Indicivm plenum, est rei divinationio per signa sufficientia, per quæ animus in aliquo tanquam verò quiescit, & plus inuestigare non curat. Bal. in l. ea quidem. C. de accusa. Semiplenum verò est præsumptio fortiter mouens animum ad aliquid credendum. ff. de probationi. l. cum probauo. quod probatur ad minus duobus testibus: ut dicunt doctores in l. final. familiae erciscun. & Bar. in l. final. ff. de quæstionib. qui testes citabuntur, & iurabunt, aliter non præiudicabunt: ut notatur in l. si quis. ff. de adulterio.

Indicivm est triplex, scilicet leue, quod est abiiciendum, nisi in causa fidei violentum, quod probationem non requirit: & probabile siue vehemens, quod semiplenam probationem facit, & sufficit ad torturam. Vnum tamen indicium regulariter non sufficit, secundum Bart. in l. 1. §. occisorum. ff. ad Syllcia. Teneat tamen processus si non opponatur, non tamen reus damnari potest: etiam per tormenta confessus, & post ratificans, ut est textus, cum glossa. & ibi Bart. in l. penult.

ff. de quæstio. secus quando sponte, & sine tortura confiteretur: secundum Per. de Anchar. in clem. 1. de homici. Vnus tamen aliquando sufficeret, ut si testis vnus integer, & bonæ famæ, de visu testificaretur super facto, & non super indicio: quia tunc posset poni ad torturam ad inquirendum, secundum Bartol. in di. l. penult. & not. per doct. & glossa in lib. si quis C. ad legem Iul. maiesta.

Non potest dari certa regula, quæ indicia sufficiunt: sed dimittendum est iudicis arbitrio: secundum Panor. mit. in c. cum in contemplatione. de regulis iur. Similiter relinquendum est eius iudicio, quando sufficiat vnum, vel plura requirantur: secundum Angel. in lib. de maleficijs. Duo etiam leuia constituunt vnum sufficiens ad torturam, secundum Bartol. in l. final. ff. de quæstio.

Indicia non sufficiunt, nisi reo & aduocato suo detur copia: secundum Bartol. in l. custodias ff. de publico iudicio. nisi quando iudex procedit ex mero officio, & non ad querelam. Angel. in l. si vacantia. C. de bo. vacant. & dom. Anro. in c. qualiter, & quando. el. 2. de accusa.

Indicivm sufficiens sola fama non facit, secundum Bartol. in l. 1. §. idem Cornelio. ff. de quæstio. nisi coniungantur alia indicia. In civilibus tamen iuncta cum vno teste, plenam probationem facit. ut in c. veniens. el. 1. de testi. Secus in criminalibus. Aliquando etiam ipsa sola purgationem canonicam inducit.

Confessio participantis in crimine, non facit indicium contra socium: secundum Bartol. in l. 1. §. si seruus ff. de quæstio. Similiter nec pater nec filius, nec alij commensales, ut not. Bartol. in di. §. idem Cornel. quando scilicet nulla alia indicia vrgentia præcedunt. Ideo socius de socio non est interrogandus, in l. si. C. de accusa. nisi in quibusdam criminibus, ut est hæc sententia, assassinator, & c. Bart. in l. repeti. ff. de quæstio. infra. Inquisitio. §. 4. Vide tamen Panor. in c. quoniam. de testi. &

In ea. 1. de confes. quādo socij possunt interrogari: quia aliquando faciunt indicium. Vide etiam Sil. ibi. §. 5. De indicij vide Caietan. secunda. secunda. quæstion. 69. argumen. 1. & 2. vbi dicit, quod indicium debet manifestare factum, & personam & debet manifestari reo; vt sciat in quo articulo sit.

INDIGNATIO.

INDIGNATIO est filia iræ, ex qua homo afficitur contra aliquem: quia indignum existimat, vt sibi tale quid fecerit, propter quod reputat illum indignum sua conuersatione, & affabilitate, ex quo sequitur, quod non vult illum audire, nec ei loqui, vel videre, & propter inordinatam passionem est peccatum, & communiter veniale, nisi per accidens, vt ratione scandalizet: vel quia non vult loqui ei in casu, quo sub præcepto tenetur, secundum Tho. secunda. secunda. q. 158. a. 7. Potest etiam esse sine peccato, quando ex iusto rationis iudicio procedit: secundum illum. Cræ. Indignantur iusti, sed non dedignantur. Hoc est non habentes inordinatum affectum. Secus si propter hoc subtraherent aliquod de necessitate impendendum: quia mortalis esset.

INDVLGENTIA.

INDVLGENTIA potest importare remissionem pœnæ: secundum Fel. in quodam sermone de indulgentia, est remissio pœnæ temporalis pro peccatis actualibus pœnitentiam, non remissis in absolutione sacramentali, facta à Prælato ecclesiæ, ex causa rationabili, pro recompensatione de pœna indebita Christi, & sanctorum, quæ non valet existenti in peccato mortali: vt dicit S. Tho. 4. sent. d. 20. ar. 5. q. 1. Vnde in omnibus indulgentijs dicitur, contritis, & confessis: saltem in forma ecclesiæ. Et quia sunt respectu pœnæ, & non culpæ, licet aliquando in aliqua indulgentia contineatur remissio à pœna, & à culpa, tamen tali tenore nunquam à sede apostolice emanat, vt dicit Fel. in di. tract. Et secundum eundem Fel. vbi. suprà, sufficit quod sit sine peccato mortali,

quādo accipit indulgentiam, & non quando impetrat, vel quando vadit pro accipienda indulgentia, vel quando facit illud, pro quo datur indulgentia, vt elemosina, ieiunium, vel huiusmodi. Hoc non placet Caieta. vt infra. §. 14.

QVILIBET sacerdos confessor, secundum Innocen. in c. quod autem Zamb. in cle. religiosi. Panormitan. in cap. sicut dignum. de homici. col. 1. & alios in foro conscientie potest dare indulgentiam sibi confitentibus: ideo bonum est, vt sacerdos in impositione pœnitentie dispense cum confitente circa residuum pœnæ, si maior esset imponenda, vt ibi dicit Pan. Nec obstat cap. accedentes. cum similibus capitulis, quibus prohibetur dare indulgentias: quia aliud est dare indulgentias per literas, aliud in foro conscientie in absolutione pœnitentie per sacerdotem, cui non est restricta potestas in indulgentijs in foro pœnitentia: licet sit restricta in foro exteriori per bullas, vel publicè concedere indulgentias, vt prælati faciunt, vt dicit Innocen. ibi suprà. Potest igitur hoc modo sacerdos indulgere dies & annos prout vult, dummodò iuste & discretè faciat. Idem respondeas ad auctoritatem Sancti Thomæ. 4. sententia. distinctio. 20. ar. 4. quol. 2. Et hoc potest facere sacerdos vi clauium. Sil. in ver. indulgentia. §. 5. dicit quod sacerdos potest pœnitentiam debitam minuire peccatori, non applicando merita per modum indulgentie, sed augendo erubesceniam, & contritionem virtute clauium, & exhibendo ministerium in sacramento, in quo Deus aliquid remittit, & orando pro peccatore, & etiam minuendo pœnam canonum, & ab alio iniunctam in casu, quo minui, & mutari potest, quantum ad aliquid particulatim iniunctum, sed non sic, quin verè peccator teneatur ad illud, aut ad æquiualens, si illud meruit, hic, vel in purgatorio, quod facit indulgentia.

PER A solus secundum Thom. vbi suprà,